

FRONT COMÚ pàg 3

Esplugues fa pinya amb els afectats pel cas de les factures dels pisos socials

BÀSQUET pàg 21

Laia Conesa, del Segle XXI: "M'he tret pors i he aconseguit trobar-me a mi mateixa"

líniatres

10 anys

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Febrer 2023 · Núm. 113 · liniatres.cat

Sant Just vol més patrulles de Mossos per vigilar la ciutat

El Ple denuncia que les actuals són "insuficients", mentre a Esplugues un sindicat parla de manca d'efectius pàg 16

Ja era hora

El projecte de l'Auditori d'Esplugues es reprendrà pàg 10

Foto cedida

ESPLUGUES pàg 20

El Mercat de Can Vidalet obre les portes amb un any i mig de retard

A FONTS pàgs 12 i 13

Cocaïna a la metròpoli: una realitat fora del focus

ESPai LÍNIA pàg 9

S'estrena la primera mostra de premsa metropolitana

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

"Antonio Diaz, El Maga Pop"

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALITAT PROJECTES
FASCINANTS.

**UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.**

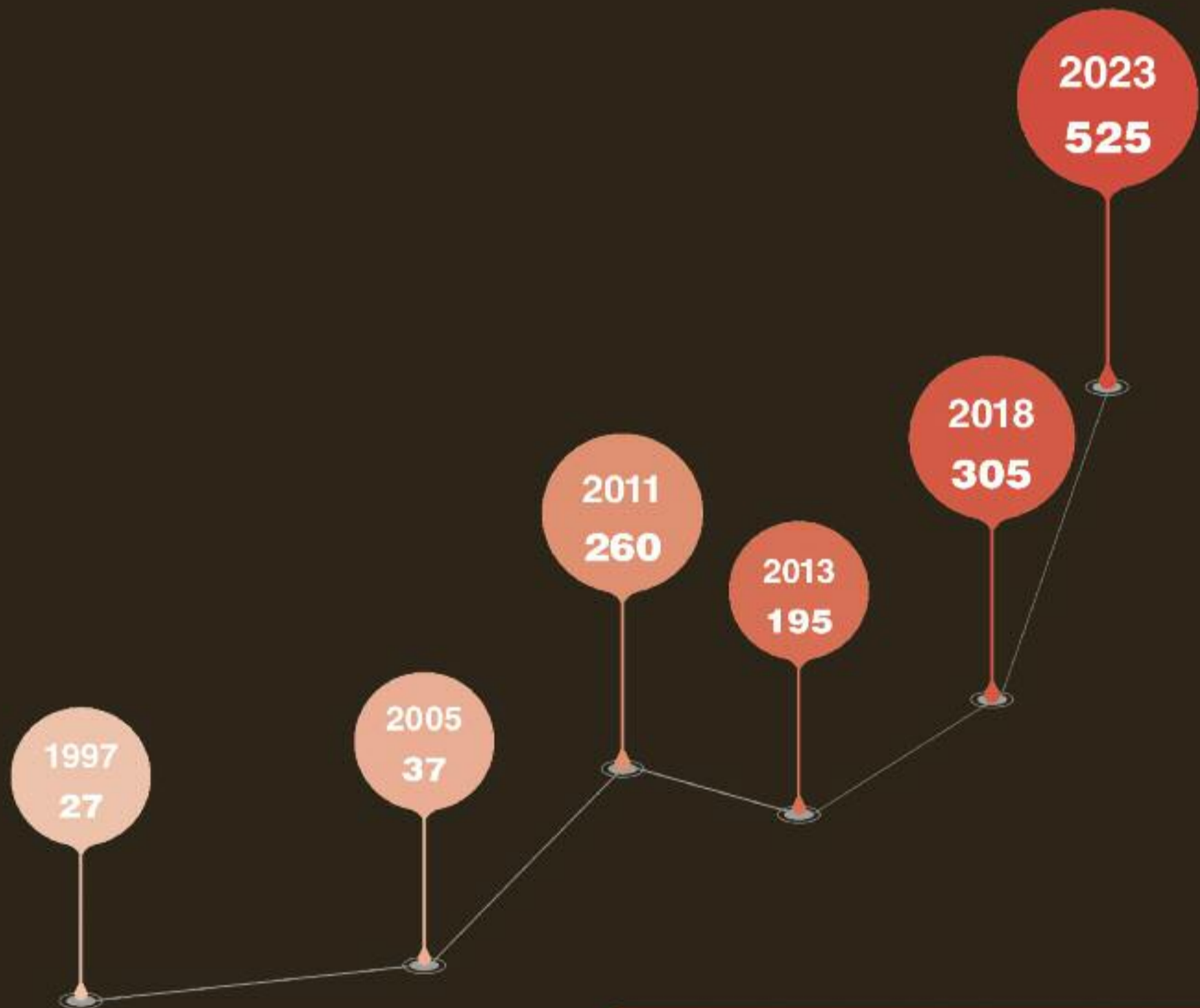
900 111 300

fundacionvicenteferrer.org

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

A l'esquerra, trobada d'alcaldes per fer front comú a les pujades de Visore. A la dreta, un dels edificis afectats a Esplugues. Fotos: Ajuntament i arxíu

A l'espera d'una solució

» Esplugues fa pinya amb els municipis afectats per la pujada de l'energia a pisos socials de Visoren
 » Els llogaters ho celebren i l'empresa entrega la justificació dels increments al consistori, que l'estudia

F.J. Rodríguez
ESPLUGUES

A l'expectativa. Així estan els veïns d'una seixantena de pisos socials d'Esplugues afectats per l'increment "abusiu", segons denuncien, de les quotes del gas i l'aigua que l'empresa Visoren, la gestora dels immobles, els ha imposat. Una pujada dels rebuts que, a més, es vol fer de manera retroactiva per a tot el 2022 i que implica imports que arriben als 3.000 euros en alguns casos.

Després de l'enrenou inicial, els sis ajuntaments amb veïns afectats per les pujades de Visoren es van reunir el 27 de gener a Esplugues per donar una imatge d'unitat i buscar solucions a l'augment de les quotes.

En aquella reunió hi havia representants d'Esplugues, Sant Fost, Tiana, Bigues i Riells, Calaf i Canet, que van acordar l'encàrrec d'una auditoria de gestió dels pisos per "carregar-se de raons jurídiques" en defensa dels llogaters, tal com va expressar l'alcaldessa, Pilar Díaz.

"Vam rebre molt bé aquella trobada, és la manera per evitar represàlies de l'empresa", valora a *Línia Tres* una de les veïnes de la ciutat afectades, que afirma que estan pendents del que pugui decidir ara l'empresa. Així i tot, sembla que la situació actualment és un pèl més positiva per als llogaters, que tenen al darrere les administracions locals, però també l'Agència de l'Habitatge i l'Agència Catalana de Consum, que es reuniran aviat amb l'Ajuntament d'Es-

plugues per abordar aquesta polèmica.

Sigui com sigui, els afectats espluguins no han perdut el temps i han recorregut a l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor (OMIC) i al Síndic de Greuges, que ha derivat l'expedient a Habitatge.

L'EMPRESA ES FA ENRERE

Amb tot, sembla que Visoren ha fet marxa enrere, ja que el passat dia 3 de febrer va enviar una carta als inquilins afectats per l'augment de les quotes de l'energia en la qual, a causa del "profund malestar" generat, informaven que no cobraran cap rebut corresponent a la regularització de les quotes –això vol dir la part retroactiva de tot el 2022–, que retornaran els rebuts ja cobrats i que no exigiran

cap dels que han estat retornats pels afectats. A més, l'empresa anunciava que fins que no es trobi una solució "que encaixi a totes les parts", s'aplicaran les tarifes de l'any 2021. Una missiva, no obstant això, que els llogaters d'Esplugues no han rebut encara, fet que interpreten com una "mesura de pressió" de la firma per les seves declaracions públiques. Així i tot, fonts de l'Ajuntament expliquen a aquesta publicació que l'empresa els ha assegurat que no girarà cap més rebut respecte dels subministraments del 2022 als espluguins afectats fins que no s'arribi a un consens entre les parts.

De fet, a finals del gener Visoren ja va donar senyals de voler arribar a un acord amb els usuaris i va anunciar que aturaria els tres rebuts que hi havia

pendents, corresponents a l'actualització a l'alça del preu de l'energia. Ho va fer, tanmateix, dies després que l'alcaldessa, Pilar Díaz, ordenés a l'empresa que no cobrés la pujada de les quotes. Es tracta d'una mesura cautelar de tres mesos durant els quals el consistori estudiarà la justificació jurídica dels increments de les quotes i la pretesa aplicació retroactiva de tot el 2022.

Sense anar més lluny, el dia 6 de febrer es va acabar el període que l'Ajuntament va donar a Visoren i Sermavi –que forma part de la primera i s'encarrega del manteniment dels blocs afectats– per enviar els documents que justificuessin la pujada de les factures. Des del consistori confirmen que han rebut aquesta documentació i que els seus serveis jurídics l'estan analitzant.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniatres** a Telegram

La lupa

Dona, vida i llibertat

per Dilara Ekmen (CCAR)

Foto: Aleix Freixas/ACN

Quatre mesos després de la mort sota custòdia policial de Jina Amini, una jove kurda de 22 anys, les manifestacions i la repressió continuen d'una manera acarnissada a l'Iran. Jina –tot i que mediàticament se la coneix com a Mahsa– havia estat detinguda i fortament colpejada per la Policia de la Moral per no portar de manera correcta el vel. Volien obligar-la a fer un curs de reeducació de conducta perquè aprengués a ser una noia pudorosa.

Immediatament després del seu assassinat, les protestes liderades per milers de dones van estendre's per tot el país sota el crit de "Jin, Jiyan, Azadi" (dona, vida i llibertat). Aquest lema, que té origen en el projecte revolucionari kurd, té un significat polític que va més enllà d'un eslògan i es fonamenta en la idea que l'alliberament de la societat i la destrucció del capitalisme i de l'Estat passen per l'inexorable alliberament de la dona a tot el món.

Les diverses interseccions que travessaven la seva identitat han fet esclatar i mantenen unes protestes sense precedents al país persa, liderades per les dones i a les quals s'han sumat altres col·lectius i pobles que pateixen una doble o triple opressió i discriminació, com és el cas de kurds i balutxis a l'Iran. I també tenen el suport de nombrosos homes, als quals el pes d'aplicar i seguir normes conservadores també els cau com una llosa.

Cap país està absent de discriminació ni de violències cap a les dones, però n'hi ha alguns en els quals

la institucionalització social i política de la violència es converteix en una vulneració de drets humans flagrant i en una persecució específica per la senzilla raó de ser dona.

Aquest fet et converteix en una diana en l'àmbit públic per l'Estat, pels cossos policials, pels líders religiosos i pels homes del teu entorn social, alhora que també ho ets en l'àmbit familiar, on pares, germans i cosins es converteixen en els garants de la teva honra. La discriminació, la violència i les vulneracions de

El patriarcat es manifesta diferent segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base

drets fonamentals en tots els àmbits posen en greu risc la vida de les dones, entesa com una vida lliure, autònoma i amb dignitat.

La violència, la persecució i la discriminació cap a les dones no se circumscriuen a l'àmbit legal quan se'ns atorguen menys drets. També es manifesten en aquells casos en els quals, encara que existeixin marcs normatius garants o amb certes garanties, el desplegament efectiu d'aquests drets és inexistent. També és important parlar de la violència que pateixen les dones quan transgredixen normes socials que no necessàriament han de ser lleis, però que a

les seves comunitats, barris o països tothom acata i segueix. Això és d'absoluta rellevància, ja que és difícil de provar i, per tant, també es posa en dubte amb facilitat. I és important tenir-ho en compte tant allà com aquí, en el marc de les societats occidentals.

El sistema hegemònic patriarcal es manifesta de forma diversa segons on es visqui, però es fonamenta sobre la mateixa base: dominació i explotació de les dones i de la natura.

Podem parlar de l'Iran o de l'Afganistan, però en altres latituds i sota contextos socioculturals diferents trobem milers de dones que surten al carrer per protestar, per exemple, contra la penalització de l'avortament.

El debat és present aquests dies a l'Estat espanyol i hem vist el retrocés als Estats Units i a Hongria, igual que a Nicaragua, Hondures, el Salvador o Guatemala. L'Església catòlica i evangèlica, així com el conservadorisme polític, han segrestat en nom de la vida els drets reproductius de les dones, entre molts altres. De la mateixa manera que l'islam polític a l'Orient Mitjà, al nord d'Àfrica i en alguns països africans o asiàtics exerceix un control social i de classe a través del cos, dels atributs i del desig de les dones.

Per aquestes raons és fonamental tenir en compte les persecucions específiques que pateixen les dones, per donar-hi una resposta adequada a través del dret d'asil quan fugen d'aquestes situacions i arriben a les portes d'Europa.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@GabrielGarroum

Les imatges d'edificis col·lapsant després del terratrèmol d'aquesta matinada [6-2-2023] a Turquia i Síria són devastadores. A Alep i al nord de Síria, després de més de deu anys de guerra, la fragilitat socioeconòmica i de les infraestructures fa que l'impacte sigui encara més punyent.

@ArrelsFundacio

[3-2-2023] Dues persones que vivien al carrer a Barcelona han mort aquesta passada nit i l'anterior. Tenien 64 i 42 anys. Les dues defuncions són "morts naturals". No sabem si el fred n'és la causa, però sí que tenien problemes de salut i haver de dormir al carrer és un risc constant.

@alexsastre83

Ha mort Paco Rabanne. Llegeixo a TVE que "des de 1939 vivia en França", com si la família hagués trobat feina allà. I no. Es van haver d'exiliar a França, el pare era un general de l'exèrcit republicà i va ser afusellat per les tropes franquistes. El blanqueig constant de la història.

@XavierGodas

Ha mort el meu veí. 93 anys. Una filla m'explica que duia 67 anys casat amb la nena que jugaven de petits. Nòvios des dels 14. Fàbrica i lliurar-ho tot a les filles. La parella ha viscut apassionadament des de la humilitat, m'assegura. La seva dona em diu: "Ya no la tengo."

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12320-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Visoren

Visoren ha anunciat que congela el cobrament de les pujades del cost de l'energia del 2022 fins a arribar a un acord amb els veïns i l'Ajuntament d'Esplugues. Els veïns continuen a l'espera de saber si l'augment està jurídicament justificat.

pàgina 3

Aj. d'Esplugues

Finalment, les obres de l'Auditori d'Esplugues arrencaran a finals d'any. Han calgut, tanmateix, uns quants anys per posar fi a una de les cicatrius més punyents de la metròpoli i a anys d'oblit d'un forat de ciment abandonat en plena ciutat.

pàgina 10

AMB

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha posat en marxa el servei de bicicleta metropolitana compartida, l'AMBici, que ja funciona a sis municipis, entre ells Sant Just Desvern, Sant Joan Despí i Esplugues.

pàgina 10

El + llegalit

líniatres.cat

- 1 **Condemnen a 9 anys de presó un entrenador per violar una adolescent**
- 2 **L'AMB urbanitzarà l'espai de la carpa del Mercat de Can Vidalet d'Esplugues**
- 3 **Polèmica a Esplugues pel cost de l'energia a 60 pisos socials**
- 4 **Esplugues ordena aturar el cobrament de les pujades de l'energia a tres blocs socials**
- 5 **Sant Just fa un cant a la tradició amb els Tres Tombs**

Els homes que no estimen les dones

per Susana Pérez

Foto: Martí Rodríguez/ACN

“Quants caps has hagut d'endur-te al llit per arribar on ets?” “Mal follada.” “Què els has fet, als teus jefes, perquè et deixin publicar?” “Sort que no tens fills.” Cada dia, milers de missatges com aquests arriben a les dones periodistes a través de les xarxes socials per fer la seva feina: publicar notícies als diaris i donar la seva opinió a la ràdio o a la televisió. Així ho van denunciar diferents professionals catalanes en l'acte *Ciberassetjament a les dones periodistes: una forma de violència creixent*, celebrat el mes de gener al Parlament de Catalunya. Un informe recent, encarregat per la Unesco i elaborat pel Centre Internacional de Periodistes, assenyala que un 73% de les professionals d'arreu del món pateixen aquesta violència, que no només té conseqüències en la salut mental i la vida privada de les afectades, sinó també en el dret a la informació de la ciutadania.

“Em sap molt greu pel Dani”. Són les primeres declaracions que fa l'entrenador del FC Barcelona, Xavi Hernández, només assabentar-se que el seu excompany d'equip ha ingressat a la presó de manera provisional

i sense fiança per una presumpta violació el 30 de desembre a la discoteca Sutton. Cap declaració d'escalf cap a la dona agredida de 23 anys. Hores després rectifica i expressa el seu “suport a la víctima i a totes les dones que pateixen aquest tipus de violència”. Podríem haver-nos quedat aquí. Però les darreres afirmacions que es colen en l'opinió pública són les de l'advocat penalista que defensa Alves, Cristóbal Martell: “Hi ha col·lectius, com el feminista, que tenen una veu que va més enllà del que és raonable”.

“És una mala mare, no ha pensat en els seus fills”. Són les crítiques que ha rebut Shakira per escriure una cançó en què critica amb duresa, i amb mala educació –tot sigui dit, de pas–, la seva exparella i pare dels seus fills, Gerard Piqué. “Aguanta pels fills”. “Pels fills, perdona”. Són les paraules que han sentit les dones al llarg de

la història per mantenir el patriarcat. La dona submissa, la bona mare. La que es revela, la que s'estima o la que factura és “una mala mare”.

Els homes que no estimen les dones diuen coses com aquestes. I pitjors. Aquestes són les que han ocupat l'escena pública en els darrers dies. Som al segle XXI i les futbolistes del Barça recullen les medalles de campiones de la Supercopa elles soles, sense que ningú els hi doni o pengi. Deplorable. Encara més si ho comparem amb la grandiloqüència i la pompa dels mateixos actes en els campionats masculins.

“Quantes caps has hagut d'endur-te al llit per arribar on ets?” Una frase que no sentim mai pronunciada per una dona i adreçada a un home. Una frase lamentable, sí. Però una frase que si estigués normalitzada demostraria que hem assolit la igualtat. També a les xarxes.

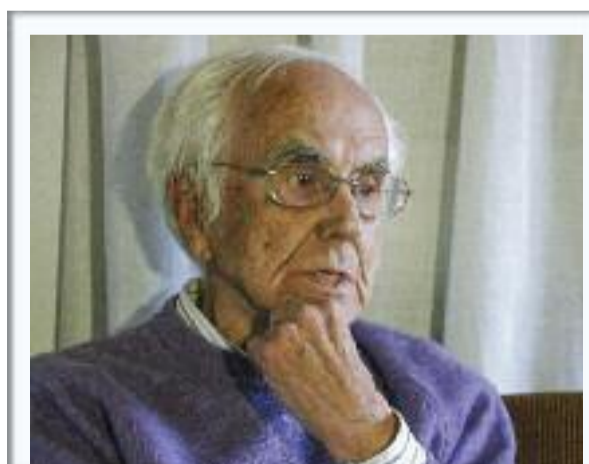
Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EsmenaALaTotalitat

#MorEspinàs

#TemporalDePluja

@**agenciaacn**: Junts anuncia que presentarà una esmena a la totalitat als pressupostos de la Generalitat per haver “triat la confortabilitat autonòmica”.

@**Carles_Porta**: Ha mort Josep Maria Espinàs, l'escriptor més senzill i més gran que he tingut el plaer de llegir. Em va ensenyar que simplicitat i humilitat eren enormes valors.

@**q_u_i_m_**: Aquesta llevantada [...] arriba a tot arreu, especialment on més falta feia, i quasi de regal, atès que el febrer és un mes força sec. Benvinguda!

El xalet

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Fa uns mesos, vam rebre al despatx uns clients que volien fer-se un xalet. Ens anàvem mirant de reüll entre els companys mentre conversàvem amb ells. Feia molt de temps que ningú no ens demanava un xalet.

Els darrers clients ens havien demanat cases. Alguns, cases de primera residència per viure-hi tot l'any, altres, segones residències, cases de vacances fora de la ciutat. La veritat és que l'ús que li donaran a l'habitatge és una cosa que sorgeix a les primeres converses, però en aquest cas, el xalet, dit així, el vam relacionar sense dubtar-ho amb una casa de cap de setmana. Ningú viu en un xalet.

Recordo la primera vegada que vaig sentir la paraula. Devia tenir set o vuit anys, pels volts del final de la dècada dels 70. El meu oncle es va comprar un solar a prop de Maçanet de la Selva –llavors tampoc ningú l'anomenava terreny–, on pretenia fer-se un xalet per als caps de setmana.

Per a la família va ser una notícia bomba, una cosa fora del nostre abast, fins i tot de la nostra imaginació. Solíem passar les vacances, com la majoria de les persones, en cases de familiars en algun poble, o bé fent càmping. Calculo que, en aquella època, el meu pare tenia un Seat 124 Special de color granat, que pagava puntualment cada mes. Era el nostre mitjà de transport per a tot, vacances incloses. Recordo el dia que li va instal·lar una bola de remolc a la part del darrere, per anar a buscar la rulot, una Hergo Gacela nova de trinca, també pagada a terminis. Una casa amb rodes que ens seguiria a tot arreu i amb la qual passaríem els millors anys de la nostra vida.

L'anunci del xalet del meu tiet –en realitat ell en deia “xalé”– ens va sorprendre per inabastable. Viuïem de lloguer al barri del Clot a Barcelona i amb prou feines es pagaven els col·legis a final de mes, així que, pensar a comprar una segona casa era una cosa inimaginable per a nosaltres. El meu pare argumentava amb despit –cosa que jo compartia sense ombra de dubte– que per què voldria algú una casa quieta en un lloc podent tenir-ne una amb rodes i portar-la a tot arreu. Quina meravella, pare... Ni Roberto Benigni.

La cosa és que, amb el temps, la gent es va anar fent xalets. Van arribar els 80 i els embussos de cotxes a les entrades i sortides de les grans ciutats van començar a ser habituals. A Barcelona, una ciutat

d'esquena al mar, sense platges, sense rondes i pràcticament sense espais verds o de lleure, la gent s'escapava el cap de setmana, fugint de la ciutat. A la Prefectura de Trànsit, es desplegava l'operació sortida i l'operació retorn, un llenguatge caspós al qual ens vam començar a acostumar i que reflectia la magnitud de la tragèdia. Els que ja no podien fer-se un xalet es van començar a comprar apartaments en blocs residencials; sortien del seu pis de la ciutat i es posaven en un altre d'una urbanització de l'extraradi d'algun poble, a la costa o a la muntanya.

**En una ciutat més precària,
aflorava amb facilitat el caràcter
nòmada de les persones**

Rulot Hergo Gacela de 1978. Foto aportada per l'autor

El nostre càmping a Blanes, en un altre temps terra indomable dels capricis del Tordera i el seu delta, va acabar envoltat de blocs d'habitatges que ens miraven desafiadors com si fóssim Arapahoes en un gueto reparcel·lat. La cala de Sant Francesc, aquella platja salvatge on cuinàvem sardines les nits d'estiu, es va omplir de xalets i d'aparcaments de cotxes a cel obert.

La nostra casa amb rodes va quedar relegada a les aventures de les vacances d'estiu, gairebé sempre en acampada lliure. La vall de Pineta, Ordesa o Benasc, llocs que, llavors, encara estaven fora de l'abast del turisme massiu. Però els hiverns inactius

en un cementiri per a caravanes li van donar l'estocada definitiva fins que ens en vam desfer.

Afortunadament, la ciutat va canviar, en aquella època. La transformació de la Barcelona olímpica va deixar un llegat de platges, espais lliures i oferta cultural que, a poc a poc, van anar atraient els seus habitants i altres turistes. En una ciutat oberta al mar, ja no es feia tan urgent escapar-se el cap de setmana.

Avui molta gent jove ja no té cotxe, sens dubte perquè cada cop són més cars i comporten més despeses, però també per un cert canvi d'actitud. Els dies festius a la ciutat ja no són la desolació que eren en dècades anteriors; darrerament ni tan sols el mes d'agost. A la gent li agrada la ciutat. No considera una condemna quedar-s'hi el cap de setmana, de la mateixa manera que no considera un privilegi tenir un xalet on passar-se el diumenge tallant la gespa o arreglant la teulada. Sembla que hi ha altres prioritats. Les cases, com els cotxes, són per viure-les.

Malgrat totes les virtuts d'aquesta ciutat més ordenada i més segura, però, hi havia alguna cosa d'aquella Barcelona de Vázquez Montalbán que em genera certa nostàlgia. Potser per la fragilitat de llocs com els xiringuitos de la Barceloneta o els enginyosos llocs de pesca que la gent es construïa en una escletxa, entre les roques del trencaones. Una ciutat on et podies topar a cada cantonada amb una foguera de mobles vells per la revetlla de Sant Joan o saltar la tàpia del col·legi Claret per jugar a futbol fins a les tantes. Una ciutat on el paisatge urbà i domèstic es creava per apropiació, com una conquesta territorial. En una ciutat indubtablement més precària, aflorava amb facilitat el caràcter nòmada de les persones, una actitud exploradora ancestral que ens ha fet conquerir el món i ens empeny a descobrir-ne d'altres.

A l'època en què vam comprar la nostra rulot, l'arquitecte italià Aldo Rossi construïa a Venècia la seva proposta de Teatre flotant del Món per a la Biennal d'Arquitectura. El teatre va arribar a creuar l'Adriàtic fins a Dubrovnik. M'agrada pensar que devia dir alguna cosa semblant: “Qui voldria repetir la funció sempre al mateix lloc podent navegar per tot arreu...”.

Potser ha arribat el moment d'afrontar el disseny del xalet dels nostres clients amb valentia, posant-li un parell de rodes.

Les millors perles

Els nous trens de Renfe per al nord de la península no caben als túnels. Un error de càlcul ha portat a aquesta absurda situació, que ha afectat especialment Cantàbria i que ja ha provocat dos cessaments. Havia de ser Renfe.

Un robatori per valor de 80.000 euros a Sevilla. Us imagineu de què pot ser? Efectivament, de joguines sexuals. En concret, set vibradors caríssims que estaven fets d'or i d'acer i que valien entre 2.000 i 17.000 euros.

Un cartell de festival amb Rosalía, C. Tangana i Bad Gyal. Seria molt difícil i car d'aconseguir el 2023, però el 2017 era el cartell del Festival Acústica. El completaven, atenció, Jair Domínguez i Buhos. Ho ha recuperat Jordi Garrigós a Twitter.

Havien de pujar a l'avió i els van dir que el bitllet del bebè també s'havia de pagar. La solució: deixar el nadó al taulell de facturació. Va passar en un vol de Ryanair a l'aeroport de Tel-Aviv, on els pares van ser detinguts.

United Nations Humanitarian LA FOTO

Més de
2.125.000
carnets

AGENDA
2030

Les biblioteques
municipals també som
més que
un club

bibliotecavirtual.diba.cat

La Diputació de Barcelona, amb els ajuntaments de la província, gestiona **233 biblioteques** i **10 bibliobusos**, per posar a l'abast de tota la ciutadania la cultura, l'educació i el coneixement. Més de **2 milions d'usuaris** ja tenen el seu carnet. Si encara no ets soci, fes-te'n i descobreix tots els avantatges i oportunitats que t'ofereix.

#BibliotequesSomMésQueUnClub
Xarxa de Biblioteques Municipals

Diputació
Barcelona

Tribuna

Giuseppina Giuliano o Josefina Julià

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

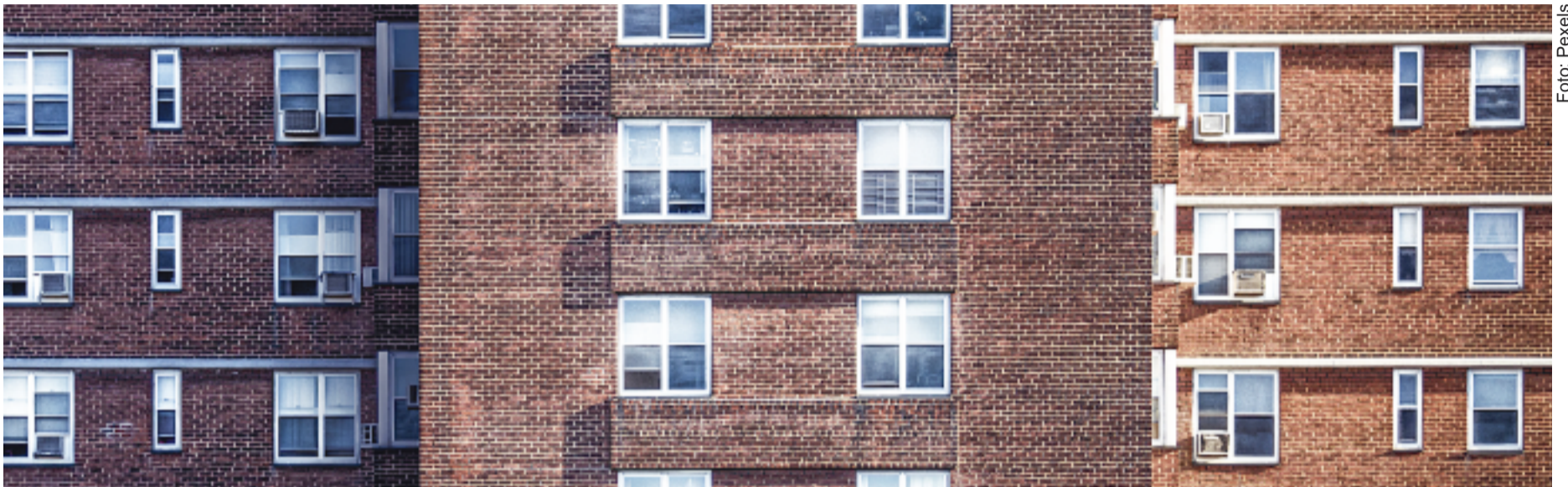

Foto: Pexels

Ara fa vint anys, VINT, que al solar que l'Institut Català del Sòl té a l'antiga fàbrica de l'Estrella de Badalona hi vàrem prometre la construcció de 375 habitatges de protecció oficial. Fa 8 anys, VUIT, que es redacta el planejament de les Tres Xemeneies, que en preveu al voltant d'uns 400 d'aquesta tipologia. I jo, pel meu passat, també en soc responsable.

A cada ciutat metropolitana, i a la capital, hi podem trobar exemples de desenvolupaments eters, o per començar, de fa més d'una dècada. Entremig hi ha hagut la crisi immobiliària, la crisi de les caixes i dels bancs, la pandèmia, la guerra i també noves lleis d'urbanisme, de contractes i de transparència que han anat posant elements de "garanties" que han contribuït clarament al fet que, per totes aquestes raons combinades, fer habitatge a Catalunya hagi esdevingut una missió titànica. Aquests atenuants no exculpen els que hem estat als governs, però ajuden a explicar que l'urbanisme és una gimcana molt complicada de fer.

I això tenint en compte expressions com la d'"emergència habitacional" o tantes altres que els polítics i els teòrics s'han anat empescant per posar de manifest que a Espanya som a la cua de la construcció d'habitatge protegit. En aquesta matèria, des dels àmbits públics, reguladors i executius s'ha insistit a prendre mesures en contra de qui en té, en contra de qui en fa i en contra de qui en compra. Augments fiscals en forma d'impostos i taxes, i obligacions de cobrir tot allò que des del món públic no s'ha fet.

En els darrers anys, per fi, en l'àmbit metropolità s'ha promogut un concurs perquè públics i privats poguessin abordar conjuntament la producció d'habitatge protegit. I s'ha constituït una societat -HMB SA- per, teòricament, fer milers d'habitatges. Abans, però, ja s'havien aprovat planejaments consorciats amb ajuntaments per fer que el Govern català i els locals promoguessin habitatge, amb un èxit ben escàs. Molts d'ells es van desfer, perquè pretenien fer habitatges allà on no hi ha demanda suficient. Crear els instruments on no hi ha demanda no acostuma a sortir bé. Però com deia, aquesta col·laboració públicoprivada sí que podria reeixir. Ho veurem.

Sigui com sigui, l'administració sempre ha anat prenent mesures per mirar de contribuir a augmentar el parc d'habitatge públic. No tot han estat fracassos. La possibilitat de comprar-ne de fets als privats ha estat, aquesta sí, una bona mesura. Però moltes altres, sobretot les

que tenen a veure amb mostrar un món de bons i dolents, han esdevingut neutres o dolentes. La darrera, el topall dels preus del lloguer, que els ha fet augmentar i ha tret habitatges d'aquesta tipologia del mercat.

Per fer habitatge, públic o privat, no hi ha més cera de la que cremarà en les següents frases. Per fer habitatge, deia, és fonamental tenir una economia en marxa. Que rutlli, que hi hagi feina. I que la feina permeti obtenir uns sous que siguin suficients per adquirir préstecs, i tornarlos. Si no tens feina, no pots accedir a cap habitatge. Pots mirar de trampejar, amb lloguers socials i amb alguna ajuda, però seràs a la roda de l'escassetat d'una oferta que sempre serà insuficient i, gairebé sempre, dolenta. I tampoc podràs accedir a una provisió pública d'habitatge, perquè sempre hi haurà un preu a pagar i una obligació i una responsabilitat dels gestors públics a complir.

Com resoldre una qüestió evident, que afecta tota mena de gent amb ingressos, siguin molts o pocs? S'ha de generar oferta de lloguer. S'ha d'escurçar la burocràcia. S'han d'emetre llicències en 90 dies i no en 400. S'ha d'incentivar fiscalment l'estalvi destinat a l'habitatge. S'han de transformar infraestructures i/o sòl per generar sostre edificable. Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. I no ho volem. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper. I és per això que, si no podem viure a la ciutat on treballem, necessitarem arribar-hi. Com als 80 es va crear una xarxa de metro més enllà de la capital, hem de fer una xarxa ferroviària més enllà de l'àmbit metropolità. I distribuir-hi activitat en anelles, perquè no tothom tingui el seu pa a Barcelona, sinó que el pugui tenir als Vallesos o a la Catalunya Central.

Avui, la gent sola, la gent jove i la gent nouvinguda a l'àrea de Barcelona i a Barcelona ciutat tenen molt complicat trobar un habitatge o llogar-lo a un preu possible. Aquesta setmana hem llegit la història d'una senyora que cada dia treballa a 700 kilòmetres de casa seva, netejant una escola. Viu a Nàpols i va fins a Milà. En tren d'alta velocitat. Que no hi hagi "Joseps o Josefines" a casa nostra depèn de si som capaços de flexibilitzar-nos, de crear riquesa en equilibri i de trobar el punt mitjà entre una fiscalitat que no ofegui i uns sous que puguin defensar ciutadans independents.

“

Cal generar oferta, però s'ha de saber que fer molts habitatges no resol la qüestió si no hi ha feina, pagada suficientment, que permeti atendre lloguers o hipoteques. I també s'ha de saber que el sòl és finit, i que no és sostenible crear megaurbs. Es poden fer més habitatges, segur, però no es poden fer tots en un àmbit proper

”

Flaixos

@jcolome87: Avui [7-2-2023] per fi cau l'absurda mesura de dur mascareta al transport públic, en part per la negativa de molta gent a seguir aquesta absurditat.

@conkayzeta: Canviar d'ulleres és el posar-se bòtox dels miops (et canvia la cara amb efectes a llarg termini i, si surt malament, no pots fer control+Z).

@andreuginola: Quina paraula us costa dir en castellà sense que sembli que sou d'un poble de 350 habitants de la Garrotxa? A mi em costa molt dir bé "precisión".

Oriol Duran:

“La premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”

Francesc Fàbregas:

“És molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”

Josep Ritort:

“El que fa diferent Barcelona d’altres ciutats és la vida de barri, i per això seguim tenint mitjans de paper que fan barri”

David Centol:

“Totes aquestes més de 90 capçaleres formen part d’una oportunitat periodística: la visió metropolitana”

Fotos: Joanna Chichevitzky

Espai Línia inaugura la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona

Andreu Asensio
BARCELONA

Més d’un centenar de persones van acudir el passat divendres 27 de gener a l’Espai Línia per a la inauguració de *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història*. Es tracta de la primera exposició de premsa metropolitana de Barcelona i repassa la història i la rellevància d’aquest fenomen a través de 90 capçaleres històriques dels barris de Barcelona i de l’àrea metropolitana. Entre els assistents, va destacar la presència de personalitats del món polític i cultural, com Dolors Sabater, Xavier Trias, Josep Martí Blanch, Fèlix Riera o Ana María Aguirre.

La mostra combina edicions originals, facsímils i reproduccions ben contextualitzades històricament per poder entendre el paper que han tingut aquestes publicacions a l’hora de mantenir informats els ciutadans durant tants anys. Els textos del professor Joan M. Corbella ens acompanyen per tota la sala recordant que el futur de Barcelona i de la seva rodalia implica entendre i potenciar la proximitat metropolitana. L’exposició ha comptat amb el suport de la Secretaria de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

EL PODER DE LA COMUNICACIÓ LOCAL

Oriol Duran, secretari de Mitjans de Comunicació i Difusió de la Generalitat; Francesc Fàbregas, president de l’Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC); Josep Ritort, secretari general de l’Associació de Mitjans d’Informació i Comunicació (AMIC); i David Centol, editor del Grup Comunicació 21, van intervenir per reivindicar el paper de la premsa de proximitat metropolitana en el mapa de la comunicació catalana.

Duran va fer un elogi de la premsa de proximitat i va destacar precisament la seva habilitat per obrir nous mercats. “És una premsa que es va avançar en una cosa que avui tothom vol fer: la segmentació dels públics i arribar a audiències específiques”, va afirmar. Per la seva longevitat i la seva fortalesa, Duran va destacar que “la premsa de proximitat metropolitana no només sobreviu, sinó que creix i es fa forta”.

Francesc Fàbregas, president de l’Associació Catalana

de la Premsa Comarcal (ACPC), va començar fort: “Ni la pandèmia ha pogut amb nosaltres”. I va explicar per què la comunicació local és tan important des d’un punt de vista global: “Parlar de premsa comarcal és parlar de país, del que passa als pobles, a les comarques. Per a nosaltres, això és cabdal, i per això tenim una salut molt bona. I és molt important que des de la capital es parli de premsa de proximitat”. Fàbregas, això sí, va fer

una crida al sector per poder mantenir i fins i tot ampliar la força del periodisme de proximitat: “Necessitem editors forts que no depenguin de les subvencions, capaços de crear sinèrgies. Amb ells continuarem existint i seguirem endavant”.

Josep Ritort, secretari de l’Associació de Mitjans d’Informació i Comunicació (AMIC), va destacar per què és tan important la premsa de proximitat al nostre entorn: “El que fa diferent Barcelona d’altres grans ciutats és la vida de barri. És el lloc on vas créixer, on treballes i on vols viure. I per això a Barcelona i a l’àrea metropolitana seguim tenint mit-

jans de paper que fan aquest barri”. Segons Ritort, “la proximitat interessa, perquè és un servei per a la vida metropolitana”. I una bona mostra d’aquesta força són els 114 mitjans en català que l’AMIC té a l’àrea metropolitana.

David Centol, editor del Grup Comunicació 21 i promotor de l’exposició, va apel·lar al valor més emotiu de la mostra: “Cada una d’aquestes més de 90 capçaleres és un tros d’història local, un pedaç de vida, un relat que mereix ser escoltat, i totes formen part d’una oportunitat periodística: la visió metropolitana”. Per

a l’editor, és qüestió de temps que més assumptes urbans es gestionin des d’una òptica metropolitana. I un d’ells és la comunicació: “El territori mediàtic metropolità està naixent. I amb les seves 21 edicions, *Línia* n’és un exemple que ja es troba en un moment dolç de reconeixement de la seva visibilitat. El seu potencial de creixement és enorme i ho podem comprovar en els anys vinents”.

La mostra *Premsa de proximitat metropolitana. Un recorregut per la història* es pot veure a l’Espai Línia (carrer Girona, 52, Barcelona) fins al 30 de maig.

Història viva de la comunicació i de la reivindicació

► Els assistents a l’acte van visitar atentament l’exposició. Cadascú s’acostava al panell on hi havia les capçaleres del seu barri i recordava en veu alta com les havia descobert i les seguia. I molts visitants comentaven perplexos la gran varietat de capçaleres que existien i que encara existeixen a Barcelona i a l’àrea metropolitana. Menció especial per a les joies de la corona, les edicions originals i els facsímils, del *Diari de Barcelona*, *La Veu de Sant Martí* o de *Sarrià*, que van atraure moltes mirades.

Però més enllà de la història,

David Centol va voler destacar la faceta més reivindicativa d’aquesta exposició: “Recordem la importància de la premsa local com a instrument reivindicatiu. La guerra civil va tallar de soca-rel la veu dels barris, i fins als anys 50 la premsa local no va tornar a sortir al carrer. Tímida, van començar a sorgir capçaleres tolerades pel règim, fins que als anys 70 va esclatar el fenomen de la premsa de barris. A Sant Andreu, a Horta, a Gràcia o a Sants, però també a Badalona, a Santa Coloma de Gramenet o a l’Hospitalet, el fenomen va ser imparable”.

Pilar Díaz, alcaldessa d'Esplugues, ha estat elegida per unanimitat per ser la cap de llista del PSC a les municipals del maig. Díaz va rebre el suport de l'assemblea local en una reunió celebrada el passat 31 de gener.

Les obres de l'auditori fantasma es reprendran a finals d'any

» Aviat començaran els treballs per reparar i protegir el sot existent
» Està previst que el futur auditori aculli l'Escola Municipal de Música

Francisco J. Rodríguez
ESPLUGUES

Les obres del futur Auditori d'Esplugues es reprendran el novembre. Així ho han confirmat fonts municipals i veïnals a *Línia Tres*. D'aquesta manera, una de les cicatrius urbanes més espectaculars de l'àrea metropolitana serà cosida. I no és exagerat referir-se amb aquests termes a l'auditori 'fantasma' d'Esplugues, perquè el que havia de ser un equipament digne per a una ciutat de 50.000 habitants és des de fa temps un esvoranc de 5.000 metres quadrats cobert de ciment i ferro per valor de tres milions i pràcticament oblidat des de fa més d'una dècada, quan es va paraitzar-ne la construcció.

Tanmateix, el govern municipal ha agafat el bou per les banyes aquest mandat per trobar solucions a una situació que amoïna especialment als veïns dels edificis Symbol, que cada dia veuen des dels seus balcons un forat immens als seus peus. Sovint, a més, han de trucar a l'Ajuntament per alertar que hi ha gent a l'interior de les obres jugant o fent grafitis. No tant per les molèsties, com per evitar que algú prengui mal, expliquen.

En una entrevista a *Línia Tres* del maig de l'any passat, l'alcaldeessa Pilar Díaz va assegurar que estaven treballant per fer possible que abans de finalitzar el mandat es poguessin reprendre les obres. Finalment, es reprendran després de les eleccions. Així ho va explicar ella en

Els veïns denuncien la perillositat de la zona. Foto: Línia Tres

persona als veïns dels Symbol, en una reunió a mitjans de gener. En aquella trobada, tal com han detallat fonts veïnals a aquesta publicació, Díaz va comunicar-los que previsiblement les obres del futur auditori començarien el novembre, i que s'acaba de tancar un concurs públic per determinar els usos de l'equipament, al qual s'han presentat 10 estudis.

HI ANIRÀ L'ESCOLA DE MÚSICA

A falta de concretar més el projecte, l'Ajuntament informa que té la intenció de construir un auditori "viu" que ofereixi diverses activitats. De fet, confirmen que el nom de l'equipament serà Auditori i Escola de Música i Arts Escèniques, ja que acollirà els alumnes d'aquest centre de formació, que actualment fan classe al centre Puig Coca. Casualment, a més, l'Escola de Música celebra enguany el seu 50è aniversari amb un programa variat

d'activitats fins al juny. Sigui com sigui, a la reunió els veïns van retreure-li a Díaz "el retard" i el que consideren "manca d'informació" sobre els plans del consistori per al forat. En aquest sentit, i tal com va explicar a aquesta publicació en l'entrevista del maig citada anteriorment, l'alcaldeessa va reconèixer que en el seu moment va haver de prioritzar les obres del poliesportiu de les Moreres, tenint en compte el context de crisi que es vivia el 2011.

Amb tot, abans de l'inici de les obres s'han de fer treballs per "protegir i reparar" l'estructura que hi ha, a més de garantir les mesures de protecció i seguretat dins del recinte. La licitació dels treballs finalitzarà el pròxim 23 de febrer i té un pressupost de 112.000 euros. A més, des del consistori informen que hi ha una partida de 340.000 euros consignada enguany per al projecte.

Esplugues creu que el Clínic reforçarà el pol biomèdic

URBANISME ▶ Els terrenys esportius que la Universitat de Barcelona (UB) té a la Diagonal acolliran l'ampliació de l'Hospital Clínic. Es tracta d'una zona que limita amb Esplugues i que és a la vora de l'hospital Sant Joan de Déu.

En aquest sentit, des del consistori donen la benvinguda a aquest pol d'innovació i atenció sanitària de 290.000 metres quadrats que s'instal·larà a les portes de la ciutat. A més, aquest moviment permetrà desenvolupar i relligar un espai de la me-

tròpoli amb moltes possibilitats. Per altra banda, Esplugues recorda que l'arribada del Clínic reforçarà el projecte de clúster biosanitari compartit amb l'Hospitalet, i en el qual col·laboren l'hospital Sant Joan de Déu, l'ajuntament de la ciutat veïna, l'Institut d'Investigació Biomèdica de Bellvitge (IDIBELL), l'Institut Català d'Oncologia i la UB. Ara per ara, aquests agents estan treballant per consolidar el projecte i aconseguir finançament dels fons post pandèmia Next Generation.

La ciutat té 11 parades del bicinng metropolità

El servei va començar a funcionar a finals de gener. Foto: AMB

MOBILITAT ▶ El servei de bicicleta compartida de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ja funciona a sis municipis. Des del 30 de gener, els veïns d'Esplugues, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Sant Boi, Cornellà i el Prat poden fer servir les més de 600 bicicletes de l'AMBici.

Aquestes bicicletes estan repartides per 55 estacions i l'objectiu és estendre-les a més ciutats. Tot i que ha estat creat per l'AMB, el servei serà gestionat per Transports Metropolitans de

Barcelona (TMB), que posarà a disposició dels veïns 2.600 bicicletes a 236 estacions.

Esplugues, en concret, en tindrà 11, a prop de parades del transport públic i a espais cèntrics arreu de la ciutat. Per la seva banda, Sant Joan Despí compta amb nou parades, mentre que a Sant Just Desvern hi ha sis estacions. "Estem convençuts que una part important de la ciutadania es desplaçarà amb aquest servei", ha afirmat l'alcaldeessa, Pilar Díaz.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

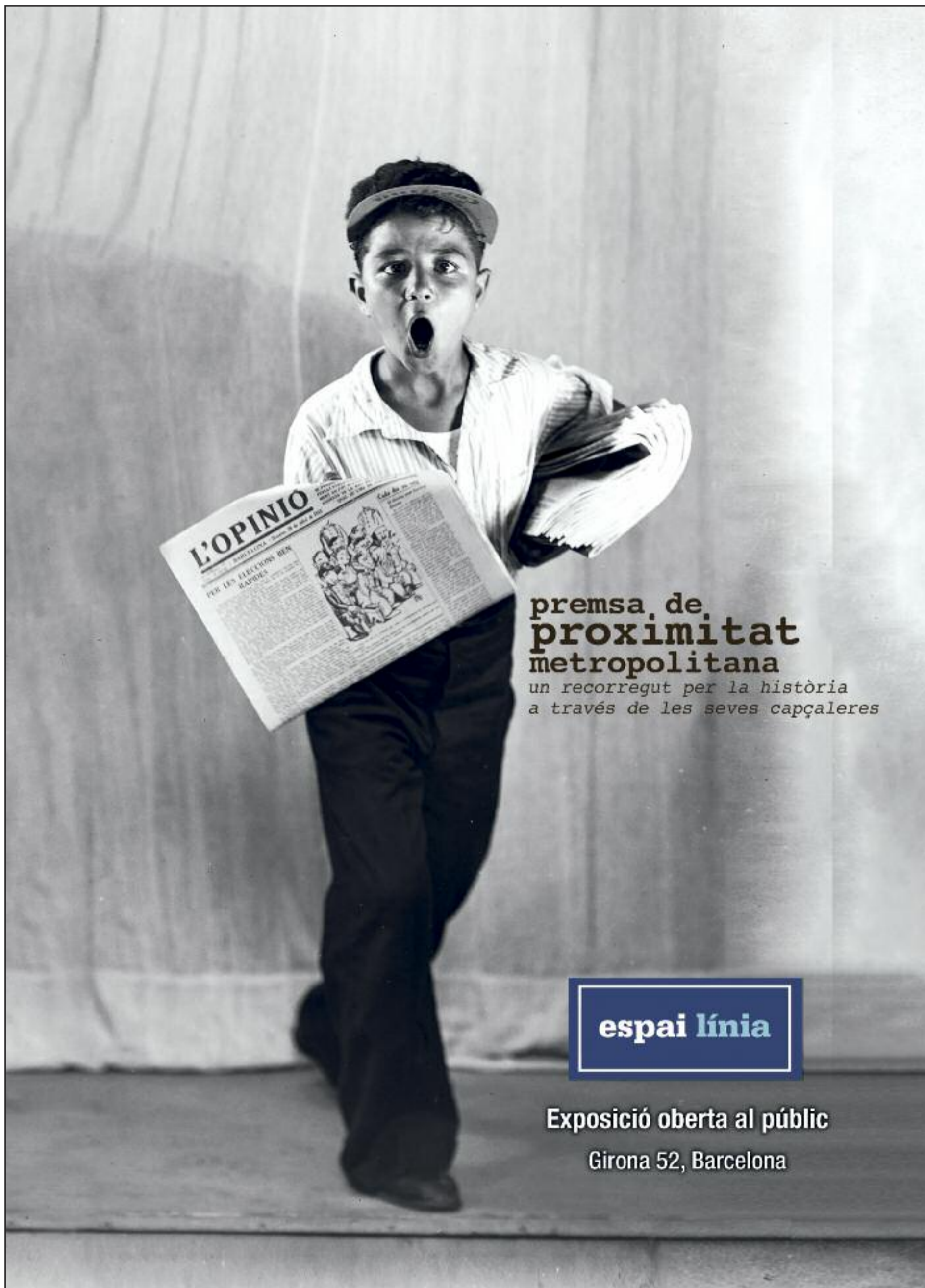
Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

premsa de proximitat metropolitana
un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

A la regió metropolitana, el consum de cocaïna està associat a la festa més que no pas a les feines estressants. Foto: Mossos d'Esquadra

El dia que els investigadors van analitzar dotze lavabos del Parlament britànic, es van trobar una sorpresa. En onze –entre els quals un de proper al despatx del primer ministre d'aleshores, Boris Johnson– hi havia traces de cocaïna. També es van trobar rastres d'aquesta substància prohibida als lavabos que feien servir els periodistes. La investigació, publicada a finals del 2021 pel diari *The Sunday Times*, va posar en evidència una realitat que feia temps que se sabia als passadissos de Westminster: la cocaïna és una droga d'ús comú a la política. Alhora, aquell descobriment va obligar el president de la cambra, Lindsay Hoyle, a posar-se en contacte amb la policia metropolitana de Londres perquè iniciés una investigació.

Els fets, que van avergonyir la política britànica, també són una mostra de com funciona el consum de la cocaïna, i per extensió el seu comerç, i la manera com les autoritats persegueixen la seva distribució. A diferència d'altres substàncies associades a la marginalitat, com podrien ser l'heroïna o la metamfetamina, als països rics aquesta droga té a veure amb les altes esferes. Segons explica Mireia Ventura, de l'ONG dedicada a l'anàlisi química de drogues Energy Control, "la cocaïna es relaciona amb les classes socials altes". "No és com l'*speed*, que produeix un efecte similar però val 20 euros el gram, sinó que és cara i no tothom pot comprar-la", afegeix. En la mateixa línia s'expressa l'agent i portaveu del sindicat dels Mossos d'Esquadra USPAC Albert Palacios quan diu que els consumidors d'aquest producte poden ser "jutges, advocats, empresaris... De fet, tothom".

A banda, la cocaïna, tot i que no acostuma a obrir telenotícies ni a ocupar el debat públic, és una droga molt present a la nostra societat. De fet, podem afirmar que la posició tant de Barcelona com de la metròpoli en el mercat global d'aquesta substància és cabdal. La regió és una de les capitals mundials de la cocaïna.

EPICENTRE CONTINENTAL

L'any 2017, la metròpoli de Barcelona es va convertir, per davant de Zuric i d'Anvers, en la regió europea on més cocaïna es consumia. Així ho va determinar una investigació de l'European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), en què s'anàlitzava la presència d'aquesta substància a les aigües residuals de la depuradora del Baix Llobregat. L'equipament dona servei a part de Barcelona i Sant Just i a tot Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Joan Despí, Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló. El dia que més es consumia era dissabte i el que menys, dimecres.

En la darrera anàlisi de l'EMCDDA, la metròpoli ja no ocupava la primera posició a la llista. El 2021, la capital catalana i la seva rodalia van ser la vuitena re-

Capital europea de la droga silenciosa

Barcelona i la seva àrea metropolitana es van convertir l'any 2017 en la primera regió de tota Europa en presència de cocaïna a les aigües residuals. Avui el territori ha perdut aquest dubtós honor. Com ha afectat la pandèmia el mercat d'aquesta substància il·legal? Quin paper té la metròpoli en la distribució continental?

gió del continent en consum de cocaïna i, encara que dimecres continuava sent el dia en què menys restes es trobaven a l'aigua, el dia de més consum era diumenge. Si guí com sigui, al territori el seu ús és molt elevat, i a diferència de centres empresarials com Zuric, Basilea o Brussel·les, en els quals durant la setmana hi ha un fort consum, a casa nostra la presència de cocaïna a la depuradora es dispara el cap de setmana.

"Les persones que arriben al

nostre servei d'anàlisi normalment utilitzen la cocaïna de forma recreativa", explica Ventura. "Veiem gent que la pren per jugar al pòquer o a les cartes en general", afegeix. Així, tot i que de vegades s'associa a les feines estressants, en el cas de la metròpoli la substància està emparentada amb la festa. "Hi ha qui l'utilitza com un estimulante de curta durada per gestionar la part depressora de l'alcohol, per això és una droga que està associada al turisme de bor-

ratxera: permet sortir de nit durant dies seguits i continuar bevent", assegura Ventura. Aquest fet explicaria la davallada del consum de la substància al territori metropolità entre el 2017 i el 2021. Amb la pandèmia va caure l'arribada de turistes i, per tant, l'ús de la substància en el seu vessant festiu.

Tanmateix, segons l'integran d'Energy Control, el turístic no és l'únic tipus de consum. "La cocaïna s'adapta a gairebé tots els contextos, perquè el seu efecte no

és tan visible com el d'altres drogues. És a dir, pots anar a la feina si t'has fet una ratlla", diu per afegir que "és una substància silenciosa". A més, en paraules de Ventura, agrada més als homes. "És una droga que promou la seguretat, que et fa sentir gran. Per això el problema és quan enganxa algú amb l'autoestima baixa o una persona addicta a la feina", afirma. En aquest cas, un ús diari pot derivar en problemes cardiovasculars greus.

Així es compra

● Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb un traficant de cocaïna per entendre com funciona la distribució d'aquesta substància. A través de l'aplicació Telegram, vam buscar grups que es ventaven de vendre armes i drogues. En aquesta xarxa no n'hi ha pocs. Tot i que no teníem gaires esperances que l'administrador d'un d'aquests grups ens respongués, un ho va fer. En un principi semblava que hi podríem parlar. "El temps són diners i jo guanyo entre 1.500 i 5.000 euros en 10 minuts; quant pagareu pel meu

parlat amb el Dídac, que va iniciar-se en el consum de cocaïna quan tenia 20 anys i que ara en té més de 40, perquè ens detalli com compra la droga. "El contacte d'un camell és molt fàcil d'aconseguir sempre que ho facis a través d'altres persones que consumeixen", afirma. "És tan senzill com escriure un missatge de WhatsApp i dir que vens de part d'algú", afirma per afegir que alguns venedors prefereixen els SMS per seguretat. Un cop establert el contacte, relata el Dídac, el venedor pregunta "quantas entrades vols" per referir-se als grams de cocaïna. "Fa temps,

"T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins"

temps?", va deixar-nos anar. "Jo escullo el lloc per a l'entrevista, no vosaltres", va afegir quan vam dir-li que seria una conversa telefònica i que no li pagaríem res. Finalment, el traficant va declinar la nostra oferta.

Segons l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), des de la pandèmia ha augmentat la venda de drogues a través de les xarxes, però és molt probable que el traficant amb el qual vam parlar fos un fanfarró. "Moltes de les operacions d'aquesta mena es fan amb criptomonedes i és difícil rastrejar-les", explica el mossos Albert Palacios, sorprès per l'actitud del nostre contacte.

Més enllà d'això, des del diari hem

tenia un camell que em preguntava quants pantalons volia... És bastant sospitós que algú a les tres de la matinada et parli de pantalons", diu rient. Els venedors prefereixen anar a casa del consumidor, perquè al carrer hi ha càmeres. "Res de parcs ni cantonades", explica. També venen en cotxe. "Hi pugues, fan una volta, et donen la droga i et deixen en un altre punt", relata.

Tot i que no és habitual, ell ha pogut anar al pis d'algun dels seus venedors de confiança i l'escena està lluny de les pel·lícules de gàngsters. "T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins", conclou.

PER QUÈ LA METRÒPOLI?

L'Estat espanyol és el desè país del món on més cocaïna hi ha i, per darrere de Bèlgica i dels Països Baixos, el tercer d'Europa. Alhora, Barcelona és un dels principals ports d'entrada d'aquesta droga al continent. Així ho confirma un estudi de l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), que assegura que, de cada 100 quilos d'aquesta droga al món, quasi tres són a l'Estat. És una xifra notable si tenim en compte que el 41% de la cocaïna és a Colòmbia, l'11% als Estats Units i vora el 6% a l'Equador i al Brasil, respectivament.

El professor de Fenomenologia Criminal Ricardo Magaz alerta que "Espanya rep droga de tot el món que s'introdueix per Galícia, Algesires, València i Barcelona". De fet, durant l'any 2020, segons l'UNODC, la policia va confiscar més de 3.000 quilos de cocaïna a la metròpoli. Sense anar més lluny, el passat 31 de gener se'n van intervenir 1.340 al Port de Barcelona camuflats en un carregament de cacau provinent de l'Equador. El maig del 2022 van ser 1.500 els quilos intervinguts que venien del Panamà. Són dues de les operacions en les quals se n'ha trobat més en la darrera dècada.

Montserrat Iglesias-Lucía, directora de l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral de la UAB, aprofundeix en la idea i assegura que "Barcelona és estratègica per al tràfic de cocaïna, perquè a més de les vies d'accés aèries i terrestres, té la marítima". "Això fa que sigui un port d'entrada de la droga, tant per abastir la ciutat com per a la resta d'Europa", afegeix. Per la seva banda, Magaz afirma que normalment la droga ve en els contenidors de vaixells de càrrega o en embarcacions dels mateixos narcotraficants. En el primer cas, els delinqüents subornen treballadors del port perquè facin com qui no ho veu quan algú va a buscar el contenidor amb la droga. "És el que s'anomena tècnica del ganxo cec", afirma Magaz. En un port com el de Barcelona, en el qual cada any arriben 3,3 milions de contenidors, és quasi impossible detectar les entrades il·legals.

Alhora, l'Estat espanyol, els Països Baixos i Bèlgica són els centres de distribució d'aquesta droga. L'Europol diu que en el cas estatal això té a veure amb la proximitat històrica i lingüística amb Llatinoamèrica i amb la reconversió de les rutes utilitzades per al tràfic d'haixix amb el nord d'Àfrica per moure la cocaïna.

A diferència d'altres drogues com l'heroïna o la metamfetamina, la cocaïna és una substància de preu elevat relacionada amb les classes socials altes

Els sindicats dels Mossos d'Esquadra denuncien que els caps del cos policial no fan esforços per perseguir el tràfic de cocaïna perquè donen pocs resultats mediàtics

UN MERCAT AMB MÚSCUL

Quan va esclatar la pandèmia i es van establir confinaments, a Energy Control va haver-hi preocupació. Pensaven que hi hauria menys circulació de droga i, per tant, més adulteració i més riscos per a la salut dels consumidors. No va ser així. "El 2018 i el 2019 hi va haver més o menys el doble de producció de cocaïna a Colòmbia, i la droga que arribava a casa nostra era més pura", explica Ventura. Això, sumat a la crisi pel coronavirus, feia preveure problemes en les vies de subministrament, però l'organització va veure que "els productors i les rutes de distribució són molt resistents i no han hagut de rebaixar la puresa de la cocaïna".

El preu d'aquesta substància també mostra com és d'imperforable el mercat de la droga. Segons dades d'Eurostat, el gram de cocaïna que es ven al carrer ronda els 60 euros de mitjana, un dels preus més baixos dels darrers 30 anys. També un dels preus més baixos de tota Europa. Dit d'una altra manera, el preu de la droga no va patir cap efecte per la pandèmia, com tampoc es veu afectat per la inflació o per la geopolítica.

Tot això preocupa Palacios, que considera que la presència d'a-

questa droga a Catalunya és cada vegada més gran. "El perill és que es tracta d'una substància que dona molts diners, i les màfies, quan s'enriqueixen, compren armes de foc per protegir-se", diu. Per contra, lamenta, els recursos que es destinen a perseguir la distribució de cocaïna van a la baixa. "A diferència de la marihuana, que genera olor i malestar, o els narcopisos, que van associats a la marginalitat, la cocaïna és una droga que no encén les alarmes i, per aquest motiu, els caps dels Mossos no hi posen recursos", afirma. A més, per perseguir-la calen molts recursos, com agents a peu de carrer que puguin obtenir informació en bars o fer escoltes telefòniques. "Sis mesos d'investigació acaben amb dos detinguts i només mig quilo de cocaïna", explica. "Els caps es guien per les estadístiques i no volen dedicar recursos a una feina que dona pocs resultats mediàtics", denuncia. "Si es fes una investigació com la que es va fer al Parlament britànic, s'ho prendrien més seriosament", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'alcaldesa Belén García encapçalarà la candidatura del PSC a les eleccions municipals del maig. Així ho va decidir l'assemblea local del partit el dia 7 de febrer. García es presenta per primer cop com a cap de llista dels socialistes, després de substituir Antoni Poveda a l'alcaldia el 2021.

Quan l'ascensor és un privilegi: les Planes reclama solucions

» L'associació de veïns calcula que al 80% dels blocs no hi ha elevador
» L'Ajuntament diu que treballa per millorar l'accessibilitat als pisos

Francisco J. Rodríguez
LES PLANES

Les Planes és un barri que va créixer a redós de la immigració de mitjans del segle XX, sota el *desarrollismo* franquista que va permetre un creixement urbànic desordenat que buscava el màxim de benefici en detriment de les condicions de vida de la classe treballadora. D'aquesta manera, a molts d'aquests edificis no se'ls va instal·lar un elevador. I ara els seus inquilins, que van entrar joves a viure-hi, són gent gran a la qual li costa sortir de casa o, directament, no ho pot fer.

Així ho denuncia l'associació de veïns de les Planes, que avisa que més de la meitat de la població del barri és major de 60 anys. El seu president, Daniel Frías, calcula que al voltant del

Molts dels edificis de les Planes no compten amb ascensor. Foto: Arxíu

80% dels edificis de les Planes no tenen ascensor. "Són blocs petits sense espai", recorda Frías, que lamenta que durant els 60 "es va construir sense cap mirament".

Quines solucions hi ha? Sovint és complicat fer-hi l'ascensor per manca d'espai, tal com recorda Frías. Des de l'Ajuntament, tanmateix, destaquen que el 2020 van posar en marxa un servei per ajudar persones amb mobilitat reduïda a sortir de casa

a través d'una cadira assistida. Un programa que va tenir 12 persones beneficiàries l'any passat.

El consistori també recorda que hi ha programes d'ajuda del Consorci Metropolità d'Habitatge i de l'AMB per millorar l'eficiència energètica dels edificis que donen l'opció d'instal·lar l'ascensor. La qüestió, replica Frías, és que la "prioritat" no és tant l'eficiència energètica com l'accessibilitat.

Imatge del Centre Regionalista

Un estudi sobre dos ateneus de la ciutat guanya una beca

HISTÒRIA ▶ L'historiador Alejandro Ros ha rebut una beca per la seva proposta de treball sobre el Centre Regionalista i el Foment Cultural i Artístic, dos ateneus de Sant Joan Despí amb una trajectòria històrica que es remunta als temps de la Restauració, cap a finals del segle XIX. Aquest ajut està dotat amb 4.000 euros i la publicació del treball a l'editorial Afers.

La beca l'atorguen l'Institut

Ramon Muntaner i la Federació d'Ateneus de Catalunya des de l'any 2014, i té l'objectiu d'incentivar l'estudi de la repercussió social de l'ateneisme.

Un dels dos ateneus que estudiarà Ros, el Foment Cultural i Artístic, va ser fundat el 1920 i continua actiu en l'actualitat. La seva seu està ubicada al número 54 del carrer Major i l'edifici està inclòs en l'inventari de patrimoni arquitectònic català.

Condemnat a 9 anys per violar una noia a qui entrenava

TRIBUNALS ▶ L'Audiència de Barcelona ha condemnat a nou anys de presó un entrenador de futbol de Sant Joan Despí per abusar sexualment, i de forma continuada, una adolescent de 16 anys a la qual entrenava.

L'home va negar els fets, però la versió persistent de la víctima i diversos missatges de WhatsApp han convençut el tribunal. L'acusat hauria controlat totalment la vida de la noia, a la qual obligava a dir-li "papa", n'era el representant legal, tenia accés als seus diners i va acabar

violant diverses vegades. La menor va arribar al país el 2008 procedent del Marroc amb la família, que es va establir a Sant Joan Despí. L'acusat exercia funcions d'organització i entrenament en un club de futbol femení entre el 2010 i el 2011, quan tenia uns 40 anys. Allà va conèixer la víctima, que en tenia entre 13 i 14. Va arribar a assumir "responsabilitats pseudoparentals", diu la sentència, que considera provat que l'acusat va violar la noia en reiterades ocasions des del gener del 2014.

Jandro porta màgia i humor en un espectacle al Rodoreda

Cartell de l'espectacle de l'artista. Foto: MPC

CULTURA ▶ Jandro és campió d'Espanya de màgia còmica i és conegut per haver aparegut a programes de televisió com *Mapi* o *El Hormiguero*. Però és també una celebritat a l'altra ribera de l'Atlàntic, ja que ha aconseguit el prestigiós premi *Fool Us* de las Vegas. De fet, és l'únic espanyol que s'ha endut aquest guardó en tres ocasions consecutives, i ha fet màgia al costat de grans actors com Tom Hanks i Russell Crowe o el duo d'il·lusionistes Penn & Teller, que fa un temps

van descriure un dels seus trucs com a "genial", quan va fer desaparèixer tres persones amb dues estàtues de la llibertat en miniatura en un aeròdrom.

Ara, Jandro aterra al teatre Rodoreda per portar el seu espectacle *La magia de Jandro*, una obra que combina els millors trucs de màgia amb l'humor que caracteritza l'artista.

L'espectacle tindrà lloc el divendres 10 de febrer a partir de les vuit de la tarda, i les entrades ja estan esgotades.

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana
i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

- **5€** Manta (individual)
- **33€** Set cuina (5 persones)
- **20€** Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

L'alcalde Joan Basagañas es presentarà a la reelecció a les pròximes eleccions municipals. L'assemblea socialista local el va elegir per unanimitat en una reunió el passat 2 de febrer. Serà el primer cop que Basagañas lideri les llistes del PSC.

Sant Just reclama més Mossos: "Les patrulles són insuficients"

» El Ple aprova una moció per demanar més agents a la Generalitat
» Un sindicat denuncia manca d'efectius a la comissaria d'Esplugues

SEGURETAT ▶ El debat de la seguretat és un tema recurrent que ben segur marcarà la campanya de cara a les municipals. De fet, el Ple acaba d'aprovar una moció del PSC que denuncia que la disponibilitat de patrulles al poble és "insuficient". Així ho va descriure el regidor de Seguretat, Pedro Soria, que va assegurar que la Policia Local "assumeix actuacions que no li són pròpies i que corresponen als Mossos", i va demanar a la Generalitat que destinés de manera permanent al poble almenys dues patrulles del cos.

La proposta va tirar endavant amb el vot favorable del PSC, comuns, Endavant i ERC, l'absència del regidor no adscrit Kiko Ferrer –que va titllar la moció "d'oportunista"– i amb l'oposició de la regidora no adscrita Anna Vilanova i de la CUP. El portaveu cupaire, Aleix Abadia, va recordar que els índexs de

Sant Just reclama que hi hagi dues patrulles permanents al poble. Foto: Arxiu

liectius a Sant Just "són baixos" i va argumentar que cal combatre les desigualtats per evitar la conflictivitat. Per la seva banda, la resta de partits van assenyalar que l'obertura del centre comercial Finestrelles, a Esplugues, ha obligat els Mossos a destinar-hi més efectius, en detriment dels pobles dels voltants. En aquest sentit, la portaveu d'Endavant, Laia Flotats, va pro-

posar que Esplugues augmenti la seva plantilla de Policia Local per ajudar a "alliberar" Mossos perquè puguin venir a Sant Just.

Així i tot, el sindicat SAP-FE-POL ha denunciat recentment que la comissaria de Mossos d'Esplugues pateix manca d'efectius. Segons el sindicat, la manca de caporals i sergents provoca que els agents hagin d'assumir funcions que no els pertocuen.

Prop d'un milió d'euros per consolidar Can Freixes

PATRIMONI ▶ El Ple del gener va aprovar de manera definitiva el projecte executiu de consolidació de l'estructura de la masia de Can Freixes, que té un cost de 900.000 euros i ha estat redactat per l'arquitecte Joan Pujadas. Només ERC i el regidor no adscrit Kiko Ferrer es van abstenir.

Aquesta nova partida s'afegeix a la de 200.000 euros que es va aprovar fa temps per mantenir la coberta i arranjar la façana. Tanmateix, la part interna

de l'edifici està en mal estat, fet pel qual s'ha donat llum verda a aquest nou projecte per acabar de consolidar la masia.

Pel que fa al seu futur, hi ha col·lectius que han demanat a l'Ajuntament que obri un procés de participació per decidir-ne els usos. La intenció municipal és ubicar-hi la Casa de la Dona, però hi ha uns altres col·lectius, com ara el Casal Popular la Sala, que vol que la masia s'obri a més entitats de la localitat.

Can Freixes data del segle XVI. Foto: Ajuntament

Imatge virtual de la futura deixalleria. Foto: Ajuntament

La deixalleria, a finals d'any

EQUIPAMENTS ▶ La futura deixalleria de Sant Just Desvern, després d'haver hagut de licitar-la de nou per l'encariment dels materials, serà una realitat de cara a finals d'any, segons informen des de l'Ajuntament. Estarà situada al polígon Sud-oest, al davant de la ITV, una ubicació que diversos col·lectius i experts van desaconsellar en un primer moment. I és que la zona on ha d'anar la deixalleria és a prop de la riera i, per tant, sus-

ceptible de quedar inundada si hi ha aiguats forts. Així ho va denunciar la CUP en el seu moment, que va assenyalar que en el mateix indret on es construirà aquest equipament hauria d'anar una bassa de laminació, és a dir, un espai per emmagatzemar aigua en cas d'inundacions.

Des del consistori van respondre que s'havien "curat en salut", tal com va afirmar el tinent d'alcaldia Just Fosalva a aquesta publicació el setembre del

2021. De fet, el govern municipal s'escuda en dos informes de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), un dels quals recomana construir-hi un muret de mig metre aproximat per evitar que l'aigua pugui entrar a les instal·lacions si la riera es desborda.

Tanmateix, diversos experts van avisar que el mur pot quedar sobrepasat si es compleixen els vaticinis meteorològics de l'escalfament global, que preveu pluges més fortes i violentes.

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Antonio Balmón va conversar amb el director editorial del *Línia*, Arnau Nadeu. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Balmón: “Jo no soc l’alcalde metropolità, soc un polític que busca el consens”

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

El “soroll” com a enemic de l’eficiència de l’administració. Si alguna cosa va quedar clara de la conferència que l’alcalde de Cornellà i vicepresident executiu de l’Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Antonio Balmón, va fer dimecres 18 de gener a l’Espai Línia és que la feina en silenci és aliada del bon govern. Així ho va reiterar en diverses ocasions al llarg de la sisena edició del cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur*, organitzat pel diari *Línia* i que està portant al centre de Barcelona polític de primer nivell metropolità.

En aquesta ocasió, la conversa va començar amb una condemna enèrgica per l’últim atac masclista, que va tenir lloc a Cornellà poques hores abans de la conferència i que va deixar ferida una dona. “No només ho hem de denunciar, sinó tornar a dir que ens hem de preparar i consolidar com a societat contra la violència masclista”, va expressar el batlle.

L’entrevista, conduïda pel director editorial del *Línia*, Arnau Nadeu, va comptar amb un públic assistent nombrós i va abordar els diferents reptes metropolitans, com ara la coneixença o popularitat de l’AMB entre els ciutadans, generalment desconeguda pel gran públic. Tanmateix, Balmón va

afirmar que, malgrat tot, “la gent valora la feina de l’AMB”, posant com a exemple el transport públic, un dels serveis millor valorats pels ciutadans. I, de fet, és aquí on va reivindicar la “feina en silenci” que fa l’AMB, una administració que, lluny de ser tècnica, segons va remarcar Balmón, “és també política”. “L’AMB busca sempre el consens: la política no ha d’estar lligada per força amb la discrepància”, va afegir el vicepresident executiu metropolità.

L’ELECCIÓ DE L’AMB

De fet, el seu càrrec a l’AMB i el seu protagonisme en tot allò relacionat amb l’ens i les polítiques metropolitanes ha portat més d’un a penjar-li el títol d’alcalde metropolità. “Jo no soc l’alcalde metropolità, només soc un polític que busca el consens”, va expressar Balmón, que va tornar a mostrar-se contrari a l’elecció directa del president o presidenta de l’AMB. “Crec que no aportaria un valor afegit”, va reflexionar Balmón, que va reivindicar la trajectòria d’aquesta administració.

En aquest sentit, el batlle va fer una àgil repassada a la història de l’AMB, des dels seus inicis fa més

d’una dècada fins ahir mateix. “És una administració que no costa un euro més al ciutadà i que ara està consolidada, triplicada i amb més personalitat”, va descriure Balmón. “Això és un exemple de com es fan les coses”, va afegir.

LA FEINA DELS AJUNTAMENTS

La serenor en política i la feina en silenci va amarrar el discurs de l’alcalde al llarg de l’acte. I ho va tornar a posar de manifest quan va entrar a valorar l’anunci que l’AMB, que ell mateix, havia fet unes hores abans sobre un projecte d’inversions de fins a 500 milions d’euros per impulsar tot l’àmbit del Besòs. “No volem estigmatitzar cap territori, volem identificar les necessitats i actuar-hi”, va destacar Balmón.

I si la serenor i la feina pas a pas van ocupar la primera part de la

una part de l’acció, però ja hi actuen els ajuntaments”, va assenyalar Balmón, que va remarcar que “als municipis es fan moltes coses”. En aquest punt, i preguntat sobre la relació de la capital, Barcelona, amb les localitats dels voltants, Balmón va ser molt clar. “A diferència de la ciutat central, nosaltres —els municipis— no donem lliçons ni ens empoderem en la supèrbia, fem xino-xano”, va etzibar el batlle, que va voler tancar aquesta idea amb una característica *finenza*: “Davant de l’aristocràcia, el poble es rebel·la”.

EL DEBAT DE LA SEGURETAT

Un altre dels grans temes tractats a la conferència va ser la seguretat. En aquest sentit, Balmón va afirmar que la seguretat a l’àrea metropolitana “té bona salut”, i va diferenciar les dades delinqüencials de la percepció d’inseguretat que poden tenir alguns veïns. “Això és evident”, va assegurar en referència a aquesta percepció. És per aquesta raó que fa mesos va anunciar l’im-

litana ni l’augment dels agents a peu de carrer.

De fet, Balmón va posar el focus en accions concretes, com ara incrementar la il·luminació als carrers, una mesura que les dones “valoren molt positivament”. En aquesta línia també es mou la creació del cos de serenos, que va posar fa un temps en marxa l’Ajuntament de Cornellà, entre altres municipis metropolitans, i que també és molt ben valorat pels veïns, segons va afirmar l’alcalde Balmón.

CORNELLÀ COM A EXEMPLE

Ja entrats en matèria cornellanenca, Balmón va reivindicar la feina de renaturalització de la ciutat, a través del projecte Cornellà Natura i la seva aposta pels eixos verds. En aquest sentit, el batlle va recordar que en el darrer Ple es va aprovar un pla especial per combatre els efectes de l’escalfament global, i va destacar que hi ha iniciatives sobre la taula per reduir el trànsit rodat, com ara tancar certs barris de la ciutat a la circulació a partir de les vuit del vespre a través d’un sistema tecnològic que ja s’ha provat amb èxit. Amb tot, Balmón va reivindicar el paper de Cornellà com a ciutat que pot exportar la idea de “sumar”.

Finalment, l’alcalde va voler agrair la tasca de l’oposició municipal a Cornellà, que tal com va dir “ha col·laborat” en tots aquests projectes. “La política municipal és proximitat”, va concloure.

trobada, la reivindicació de la feina dels ajuntaments va passar a primera línia un cop va opinar sobre el pla d’impuls a l’àmbit del Besòs. “L’AMB acompanya i lidera

puls d’un sistema integral de seguretat a la metròpoli, basat en les noves tecnologies i que, tal com va tornar a deixar clar ahir, no implica la creació d’una policia metropo-

El centre comercial Finestrelles va entregar el mes passat un xec a l'entitat Pallapupas per un valor de 8.550 euros. Per la seva banda, Creu Roja n'ha rebut 2.180. En total, prop d'11.000 euros que van ser recaptats a la pista de gel, per on van passar més de 3.500 persones durant Nadal.

El Mercat de Can Vidalet obre finalment les portes

ESPLUGUES ▶ Després de 13 anys d'espera, de neguits i frustracions, els paradistes del Mercat de Can Vidalet podran estrenar el nou edifici a partir del 9 de febrer. Aquesta és la data anunciada per a l'obertura del nou equipament, després d'un any i mig d'endarreriments des de la primera data proposada, a l'estiu del 2021.

El trasllat dels paradistes des de la carpa provisional, on han estat més d'una dècada, fins al nou espai es va començar a fer el darrer cap de setmana del mes de gener. Des del consistori asseguren que volien obrir el nou mercat —on funciona un Lidl des de fa gairebé dos anys— als paradistes el 26 de gener, però que per petició d'aquests es va posposar la data fins al 9 de febrer. Sigui com sigui, per fi els paradistes podran respirar, després d'uns mesos d'incertesa i neguit pel retard.

El cost de l'edifici ha estat de 7,5 milions d'euros, costejats per Lidl, que ha reconstruït de

El Lidl del Mercat de Can Vidalet funciona des del 2021. Foto: Línia Tres

manera integral l'antic mercat. L'equipament compta amb quatre plantes, dividides entre el supermercat de Lidl, les parades tradicionals, una planta de logística i una altra destinada a aparcament. Per a la seva construcció, informen des del consistori, s'han tingut en compte mesures d'estalvi energètic.

PENDENTS DEL DE LA PLANA
Ara l'assignatura pendent de l'Ajuntament és la construcció del nou Mercat de la Plana, on també funciona un Lidl i que manté els paradistes pendents de la seva ràpida edificació i amb certa incertesa pel futur de la superfície, d'on ja han desertat alguns comerciants.

La policia alerta d'un frau a comerços de Sant Just

SANT JUST ▶ Alerta a Sant Just Desvern. La Policia Local del municipi ha alertat a comerciants i altres proveïdors de serveis sobre un presumpte frau que estaria tenint lloc a la vila.

Segons publica *Ràdio Desvern*, algunes botigues estan rebent trucades de persones que ofereixen la possibilitat de col·locar anuncis publicitaris en una suposada revista de la Policia Local. Un extrem que el cos ha desmentit. De fet, la policia ha fet una crida als comerços perquè

no facin cap aportació econòmica ni facilitin cap número de compte bancari.

Per si hi ha qualsevol dubte, des de la Policia Local faciliten un número de telèfon perquè els comerciants i afectats d'aquest suposat frau puguin expressar qualsevol qüestió. Es tracta del número 934731092.

Els Mossos d'Esquadra disposen d'un espai web on expliquen i detallen els principals fraus relacionats amb el petit comerç, per tal d'evitar caure-hi.

El frau s'estaria produint a través de trucades a comerços. Foto: Pexels

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniatres

bancdelsaliments.org

El conjunt de Ferran Cabello visitarà el pròxim dissabte 11 de febrer el Levante UD, en partit corresponent a la 19a jornada de la Primera Divisió (Liga F). L'FC Levante Las Planas hi arribarà després de l'empat (0-0) contra l'Alhama CF del passat dia 4.

La intuïció de Laia Conesa

» La base-escorta del Segle XXI jugarà i estudiarà el pròxim curs a la Universitat de Kansas (els EUA)
 » «Abans de prendre decisions demano consell i després em guio per una espècie d'intuïció», confessa

Toni Delgado
ESPLUGUES

"Abans de prendre decisions demano consell a persones de la meua confiança. Després, quan arriba el moment, em guio per una espècie d'intuïció que em diu 'Laia, aquest és el camí'", confessa Laia Conesa (Barcelona, 2005), base-escorta del Segle XXI, que també es va formar al CEJ l'Hospitalet i al Bàsquet Femení Sant Adrià.

A la nit de Nadal de 2021, mentre sopava amb la família i amb la seva tranquil·litat habitual, l'alellenca va compartir amb els seus que sí, finalment, anava a estudiar i a jugar als Estats Units, ho faria a la Universitat de Kansas.

Aquest últim Nadal, Conesa va visitar les instal·lacions, "impressionants", va signar el contracte i, sobretot, va comprovar que havia pres la decisió correcta: "Són persones encantadores. Les companyes i els entrenadors i entrenadores em van fer sentir com a casa. L'experiència em servirà també per millorar l'anglès. Ho entenc tot, però a vegades em costa mantenir una conversa".

El pròxim juliol començarà una nova aventura a Kansas, on compaginarà la competició amb els estudis en *International Business* [Empresa Internacional], l'equivalent a Administració i Direcció d'Empreses (ADE).

Segur que al seu equipatge no faltaran novel·les de misteri, que l'atrapen, i algun llibre que

la motivi, com els d'Albert Espinosa, una recomanació de la seva amiga Marina Aviñoa, jugadora del Club Joventut Badalona. La lectura, la música o fer un petit passeig l'ajuden a gaudir dels seus moments propis i desconnectar de la residència Blume, on les hores passen "molt més de pressa que fora", entre els estudis i els entrenaments de matí i tarda. "Aquí convius amb molta gent i és difícil tenir estones per a tu sola", confessa.

L'alellenca sempre ha sabut trobar i cuidar el seu espai personal. El pare, David Conesa, la recorda de petita entretinguda pintant i dibuixant durant els dinars familiars. "No tinc gaire presents aquells moments, però sí que sé que soc la menys moguda dels germans", reconeix Conesa, la germana gran (18 anys). En Marc en té 14 i la Berta, 10.

"FORÇA VERGONYOSA"

Es retrata com una persona "força vergonyosa i prudent" que necessita conèixer i establir vincles per agafar confiança i sentir-se còmoda. Gran part del seu primer any al Segle XXI no va parlar gaire, però no deixava d'observar i d'aprendre de tothom. Sempre ha estat inquieta i una esponja.

Conesa és una jugadora d'equip segura i líder en atac i en defensa que sap adaptar-se a les necessitats del grup i de qui la dirigeixi. "Assumeixo el rol que em demanin sent jo mateixa en tots els aspectes. M'exigeixo força i tinc una competitivitat sana amb mi mateixa. Això, però, a vegades em pot jugar males pas-

Laia Conesa, base-escorta del Segle XXI. Foto: Toni Delgado

sades", reconeix. El curs passat va ser "força dur" per a l'alellenca. "M'he tret aquelles pors i m'he aconseguit trobar. Estic en un bon moment", afegeix.

"M'encanta que Javi Torralba sigui tan exigent perquè et porta al límit i et fa descobrir moltes coses que tens a dins", exposa la base-escorta, que el passat estiu va guanyar dues plates, la primera en el 5x5, en el Mundial sots 17 de Debrecen (Hongria). "Arribar a la final d'un campionat del món és molt complicat i n'estem molt satisfetes, però crec que podíem haver donat una mica més contra els Estats Units", confessa.

Després de dues setmanes de desconexió a Sant Carles de la Ràpita, on, com a Alella, sempre hi troba "molta pau i tranquil·litat", va recuperar energies per afrontar l'Europeu sots 17 d'Atenes, de 3x3, amb Judit Oliiva, Judit Valero i Carla Viegas.

L'entrevistada s'ho va passar molt bé en aquesta modalitat del bàsquet que cada cop té més

impacte i ja és olímpica. Havia provat el 3x3 en una espècie de lliga que fan al Segle XXI els divendres, quan ja ha acabat la temporada. "A l'Europeu d'Atenes vam arribar a la final contra França i vam competir molt bé. Vaig fallar el tir lliure per empatar, però el matx tampoc es va decidir allà", exposa.

Va començar a jugar a bàsquet als Jesuïtes Casp-Sagrat Cor de Jesús, on l'entrenador Xavier Lluís Fuentes va veure que la petita tenia un do per a l'esport de la cistella, i va recomanar als Conesa-Calvet que la Laia anés a provar a altres clubs. Només ho va fer al CEJ l'Hospitalet, on es va quedar finalment. El Barça CBS també es va acabar interessant molt per ella.

LARA SUANZES

Al CEJ l'Hospitalet es va sentir "molt còmoda a dins i a fora de la pista amb l'equip i les dues entrenadores, Eva Nieto i Judith Guadalajara". La gran culpable perquè la temporada segü-

ent fitxés pel Bàsquet Femení Sant Adrià va ser la tècnica Lara Suanzes [ara a la Penya], que, segons explica David Conesa, "va fer tot el possible perquè hi anéssim".

CREIXEMENT I TÍTOLS

L'entrevistada recorda els seus quatre anys al conjunt adrianenc [mini B, mini A i infantil A] com una etapa "molt feliç de creixement i amb molts títols [campionats de Catalunya i d'Espanya o dues minicopes de la Reina]" en què va aprendre a "competir en equip" i "gaudir del bàsquet". Pujar també amb la generació del 2004 al Bàsquet Femení Sant Adrià i a la selecció catalana i espanyola la va ajudar a obrir-se més, conèixer més companyes i ser una jugadora més completa.

Era una fidel seguidora del primer equip al Marina Besòs. "Va ser una experiència preciosa veure el club a l'elit, a Lliga Femenina, i recordo aquelles jornades de passar-m'ho molt bé i xalar molt. Per sort, quan em va tocar fer de mopa, diria que no vaig sortir mai, perquè... Quina vergonya!", confessa, divertida.

EL TENIS

De petita fruïa molt jugant a tennis al CE Laietà, entrenant-se dues hores els divendres i competint els dissabtes. "Ma mare, la Ivette Calvet, també va practicar aquest esport, que em va servir per millorar la meua coordinació amb els peus. Hi tenia certa traça, però vaig triar el bàsquet segurament perquè és un joc d'equip", tanca Conesa.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teua obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

'Bad painting?'

El museu Can Framis de Barcelona (Roc Boronat, 116) acull des del 6 de febrer l'exposició *Bad Painting?* (en català, "Mala pintura?"), de l'artista Carlos Pazos. La mostra convida els visitants a reflexionar sobre què és una bona pintura i, per tant, a repensar quins són els criteris que determinen el nostre gust. Tal com ha explicat Pazos a l'ACN, l'exposició està formada sobretot per "pintures maltractades que possiblement mai veuríem penjades en un museu". De fet, moltes de les obres provenen del magatzem del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC).

Famosos

Una altra gala dels Grammy, una altra estatueta per a Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1992). Ja fa anys que diem que l'artista sesrovirenca és imparabile, però és que no ens equivoquem. Després d'acumular una infinitat d'èxits amb el seu segon àlbum, *El mal querer*, la cantant s'ha tornat a coronar amb el trencador *Motomami*. La gira mundial del disc ha omplert estadis a tort i a dret, i ara aquest curós treball discogràfic li ha valgut el premi Grammy en la categoria de "millor àlbum llatí alternatiu o de rock". En aquesta 65a edició dels guardons, el darrer àlbum de Rosalía s'ha imposat als de Jorge Drexler, Mon Lafarte, Gaby Moreno i Fito Páez. Així, la catalana més global ja té dos gramòfons daurats: també el va guanyar pel seu segon disc. Pel que fa als Grammy Llatins, en l'última edició en va aconseguir quatre.

La fitxa

QUI ÉS?

R O S A L Í A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella internacional
Fa anys que té fans arreu del món

QUÈ HA FET?

Guanyar el Grammy a millor disc llatí
Pel seu tercer àlbum, 'Motomami'

A LES XARXES...

Havia de ser ella
Els seus seguidors celebren un premi merescut

Llibres

La llei de l'hivern
Gemma Ventura

Una noia vetlla el seu avi, i en la solitud absoluta té dues grans companyies: la de la memòria i la de la imaginació. Mentre els cirerers es despullen, la llei de l'hivern s'imposa recordant-nos que per renèixer cal deixar anar. Amb un aire intimista i màgic, aquesta novel·la fa visible l'invisible: les persones que no hi són, però que ens guien a cau d'orella.

Teatre

Quan ens haguem torturat prou
Martin Crimp

Inspirada en la novel·la *Pamela* de Samuel Richardson, l'obra planteja la relació de sis personatges de diversos estatus socials i edats que representen un joc perillós de poder i dominació. Explora el desig, els rols masculins i femenins, la fluïdesa del gènere o les possibles contradiccions entre feminisme i atracció sexual.
Al Teatre Nacional de Catalunya (TNC).

Música

Teia
Alba Careta Group

La cantant i trompetista Alba Careta publica el seu tercer àlbum, *Teia* (Segell Microscopi). El nom del disc fa referència a la fusta resinosa del pi o a una estella d'aquesta fusta que crema amb facilitat i que es fa servir per fer llum o foc. En aquest treball, la jove nascuda a Avinyó ha aplegat vuit cançons que parlen de les seves lluites i convenciments.

Pelis i sèries

Ànimes en pena d'Inisherin
Martin McDonagh

A una illa remota a la costa oest irlandesa, aquesta pel·lícula narra la història de dos amics de tota la vida que es troben en un carreró sense sortida quan un d'ells decideix tallar de cop l'amistat. L'altre, atònit, s'esforça per recuperar la relació, negant-se a acceptar el rebuig del seu amic de sempre. Un últimàtum desesperat provocarà conseqüències traumàtiques.

ESTILS DE VIDA

Cada cop resistim millor el fred

Foto: Freepik

📍 SALUT

La teoria de Darwin sobre la selecció natural, que les espècies s'adapten al medi ambient i canvien per sobreviure, continua vigent i ara és més fàcil de demostrar gràcies a la tecnologia. Investigadors del CSIC han descobert, per exemple, que els habitants a Espanya han après a adaptar-se a les temperatures fredes extremes des de 1989. I des de 2009, a les més elevades. Han arribat a aquesta conclusió després d'analitzar 14 milions de morts a Espanya entre 1979 i 2018.

Tot examinant les dades, els investigadors s'han fixat en el fet que la mortalitat a conseqüència del fred s'ha reduït significativament, gairebé tres cops. El risc de mortalitat per culpa de la calor extrema també ha baixat, tot i que no tant, i només s'aprecia en l'etapa final de l'estudi, a partir de 2009.

Les conclusions de la recerca demostren que les persones ens estem adaptant, a poc a poc, a les temperatures extremes, de manera que en el futur tolerarem millor els contrastos. Tot i això, cal ajudar una mica la selecció natural, perquè el canvi és lent i nombroses persones vulnerables podrien veure's afectades pels extrems durant aquest hivern o l'estiu vinent.

Les claus .....

ADAPTACIÓ

Posar-se la roba adequada és la millor manera d'adaptar-se als contrastos de temperatura

DIETA

Una dieta rica en proteïnes ens ajuda a mantenir la calor i el consum regular d'aigua ens manté hidratats

HORARIS

A l'hivern cal aprofitar al màxim les hores de sol i a l'estiu evitar els moments més càlids del dia

EDIFICIS

Els espais de feina i les llars també s'han d'adaptar als canvis. No n'hi ha prou amb refredar o escalfar l'aire

Foto: Freepik

**Amb amor
i responsabilitat**

... ADOPTA
als que han estat abandonats

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

**SONRISAS®
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org